

Сину, качки летять

Михайло Ткач

На світанку мати сповивала сина
В час, коли про долю зорі лебедять.
- Глянь, моя дитино, через Україну,
Через нашу хату вже качки летять.
- *Глянь, моя дитино, через Україну,*
Через нашу хату вже качки летять.

На світанку сину нашептала мати:
- Під Чумацьким шляхом чумаченьки сплять.
Встань, моя дитино, через Україну,
Через нашу хату вже качки летять.
Встань, моя дитино, через Україну,
Через нашу хату вже качки летять.

На світанку, сину, буду наслухати,
Коли в небі сивім крила зашумлять.
Прилітай, дитино, через Україну,
Через нашу хату вже качки летять.
Прилітай, дитино, через Україну,
Через нашу хату вже качки летять.

На світанку, сину, важко не діждати,
А ще важче в ночі очі видивлять.
Не блукай, дитино! Через Україну,
Через нашу хату вже качки летять.
Не блукай, дитино! Через Україну,
Через нашу хату вже качки летять.